

opgaver i offentligt regi, som tilfældet er i f.eks. Tyskland og Holland. Vi må samtidig konstatere, at der er dobbelt så mange unge forholdsmæssigt, som starter egen virksomhed i disse lande, som tilfældet er i Danmark. Jamen det er dog interessant.

Jeg skal ikke påstå, at selvstændighedskulturen i Danmark har så trange kår, alene fordi vi har en stor offentlig sektor, der ikke vil overlade ret meget til de private virksomheder, men tendensen er klar.

Ved den kuvøseagtige overbeskyttelse, som regeringen lægger op til, risikerer vi, dels at de offentlige ydelser bliver for dyre, dels at den offentlige sektor bliver en uinteressant arbejdsplads, og dels at den offentlige sektor hæmmer etablering og udvikling af private virksomheder.

Endelig tror jeg, at formanden for Udliciteringsrådet under Finansministeriet, professor Ole P. Christensen, pegede på noget meget væsentligt, da han i sidste uge sagde, at Danmark risikerer at miste en historisk chance for at opbygge en betydningsfuld velfærdsindustri og -eksport, hvis det skulle lykkes de reaktionære kræfter at bremse udliciteringen herhjemme. Hermed vil vi have mistet et værdifuldt område til udlandet mange år frem i tiden.

Som nævnt har vi en stor offentlig sektor i Danmark, også relativt set. Af en undersøgelse, som Erhvervsfremme Styrelsen offentliggjorde i januar i år, fremgår, at det totale marked for offentligt indkøb i Danmark er i størrelsesordenen 90 mia. kr. om året, hvoraf højst 10 pct. udbydes. Af Finansministeriets undersøgelse af de enkelte ministeriers drift fremgår, at man slet ikke udliciterer blot tilnærmelsesvis i det omfang, regeringens eget udliciteringscirkulære lægger op til. Af driftsudgifter på godt 75 mia. kr. i 1993 blev der kun udliciteret opgaver for godt 12 mia. kr. Selv helt oplagte områder som kantinedrift, rengøring og bygningsvedligeholdelse er i mange tilfælde fortsat uden udbud og det til trods for, at statens egne medarbejdere oven i købet i en netop offentliggjort undersøgelse fra Finansministeriet selv siger, at man ikke udnytter de økonomiske ressourcer godt nok i den offentlige sektor. I DSB f.eks. siger 58 pct. af medarbejderne, at man ikke bruger bevilingerne godt nok. I P&T er det ca. halvdelen, på vore sygehuse noget tilsvarende, og sådan kunne man blive ved.

Med andre ord: Vi har en offentlig sektor, der er forholdsvis større end andre landes. Mange af

medarbejderne mener selv, at man bruger pengene for dårligt. Alligevel er regeringen tøvende med at udsætte den for konkurrence, således som den selv har lagt op til med sit eget udbudscirkulære.

Og som om den offentlige sektor ikke var stor nok i forvejen, så har regeringen gennemført en række udvidelser af kommunalfuldmagten, som øger amternes og kommunernes mulighed for erhvervsaktiviteter, kommunal deltagelse i aktieselskaber, vejområdet osv., men helt uforståeligt er regeringens seneste initiativ med lovforslag nr. L 151 om, at amterne og kommunerne skal kunne løse opgaver for hinanden – eller eksportere til hinanden om man vil. Argumentet er, at kommuner og amter skal have mulighed for at bruge deres overkapacitet mere effektivt.

I stedet for at tage den helt naturlige konsekvens, nemlig at skære overkapaciteten væk, vil regeringen altså lade kommunerne være entreprenører for hinanden. Skulle det forslag blive vedtaget, hvad vi inderligt håber ikke bliver tilfældet, vil jeg gerne sige meget klart nu og her: Den dag, vi får mulighed for at fjerne forslaget igen, så vil det ske. Det betyder, at den offentlige sektor i Danmark vil blive endnu større på bekostning af den private sektor, vel at mærke uden at borgerne har sikkerhed for, at det sker til konkurrencedygtige priser. Vi får altså en offentlig sektor ved dette lovforslag, som bliver endnu større, uden at vi har sikkerhed for, at det sker til konkurrencedygtige priser. Tværtimod er de mange opgaver – dem, som koster under 1,6 mio. kr. – helt holdt uden for ethvert krav om udbud og konkurrence.

Må jeg slutte med at gøre opmærksom på, at Danmark som bekendt har et stigende problem, nemlig at over 1 million mennesker under 66 år er på overførselsindkomst. Det ved vi alle sammen. Det er et voldsomt problem, og det er et stigende problem. Men hvis vi oven i dette problem bare accepterer en ineffektiv offentlig sektor, der leder tankerne tilbage på de planøkonomiske systemer i det tidligere Østeuropa, så vil vi stå i en dybt, dybt alvorlig situation, der kan blive truende for vores egen velfærd, når man ser på den konkurrencemæssige situation, som dansk erhvervsliv står over for i forhold til Fjernøsten og i forhold til Østeuropa.

Derfor er dagens debat om udlicitering og effektivisering af den offentlige sektor i Danmark af vital betydning for vores beskæftigelse og for vores velfærd i fremtidens Danmark.